

ORDONANTA nr. 119 din 31 august 1999

privind auditul intern și controlul financiar preventiv

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 430 din 31 august 1999**

Data intrării în vigoare 01-01-2000

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al [art. 1 lit. D pct. 26 din Legea nr. 140/1999](#) privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Scopul ordonanței

Prezenta ordonanță reglementează controlul intern, auditul intern și controlul financiar preventiv la instituțiile publice și cu privire la utilizarea fondurilor publice și administrarea patrimoniului public.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

- a)** angajament bugetar: orice act prin care o autoritate competentă potrivit legii afectează fonduri publice unei anumite destinații;
- b)** angajament legal: orice act cu efect juridic din care rezultă sau ar putea rezultă o obligație pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public;
- c)** audit intern: activitate organizată independent în structura unei instituții publice și în directă subordonare a conducătorului acesteia, care constă în efectuarea de verificări, inspecții și analize ale sistemului propriu de control intern, în scopul evaluării obiective a măsurii în care acesta asigură îndeplinirea obiectivelor instituției publice și utilizarea resurselor în mod economic, eficace și eficient și pentru a raporta conducerii constatările făcute, slăbiciunile identificate și măsurile propuse de corectare a deficiențelor și de ameliorare a performanțelor sistemului de control intern;
- d)** compartiment contabil: structura organizatorică din cadrul instituției publice în care este organizată și se ține contabilitatea, se efectuează controlul financiar preventiv și se ține evidenta angajamentelor (serviciu, birou, compartiment);
- e)** conformitate: caracteristica unei operațiuni, a unor acte sau fapte administrative produse în cadrul unei instituții publice de a corespunde politicii asumate în mod expres în domeniul respectiv de către instituția în cauză sau de către o autoritate superioară acesteia, potrivit legii;
- f)** contabil: persoana care verifică, înregistrează și raportează, cu respectarea prevederilor legale aplicabile în domeniu, operațiunile efectuate pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public;
- g)** contabil-șef: șeful compartimentului contabil, cu atribuții de ținere a contabilității, de exercitare a controlului financiar preventiv și evidenta a angajamentelor, sau, după caz, una dintre persoanele care îndeplinește aceste atribuții în cadrul unei instituții publice care nu are în structura sa un compartiment contabil sau persoana care îndeplinește aceste atribuții pe bază de contract, în condițiile legii;
- h)** control financiar preventiv: activitate prin care se verifică legalitatea și regularitatea operațiunilor efectuate pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, înainte de aprobarea acestora;
- i)** control intern: ansamblul măsurilor întreprinse la nivelul unei instituții publice cu privire la structurile organizatorice, metodele, procedurile și sistemele de control și de evaluare, instituite în scopul: realizării atribuțiilor la un nivel calitativ corespunzător și îndeplinirii cu regularitate, în mod economic, eficace și eficient, a politicilor adoptate; respectării legalității și a dispozițiilor conducerii; protejării activelor și resurselor; efectuării și menținerii de înregistrări contabile corecte și complete; furnizării la timp de informații corecte și complete pentru fundamentarea deciziilor conducerii;
- j)** controlor delegat: funcționar public al Ministerului Finanțelor, care exercită atribuții de control financiar preventiv delegat, în mod independent, potrivit prezentei ordonanțe;
- k)** economicitate: măsura în care se asigură minimizarea costului resurselor alocate unei activități, fără a compromite realizarea în bune condiții a obiectivelor declarate ale acesteia;
- l)** eficacitate: gradul de îndeplinire a obiectivelor declarate ale unei activități și relația dintre impactul dorit și impactul efectiv al activității respective;
- m)** eficiență: raportul dintre rezultatele obținute și costul resurselor utilizate în vederea obținerii lor;

n) fonduri publice: sume alocate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor sociale de sănătate, bugetele fondurilor speciale, bugetul trezoreriei statului, bugetele locale, bugetele instituțiilor publice finanțate din venituri extrabugetare, bugetul Fondului Proprietății de Stat, ajutoare financiare externe acordate României sau instituțiilor publice, credite externe contractate sau garantate de stat ori de autorități ale administrației publice locale, precum și împrumuturi interne contractate de autorități ale administrației publice locale;

o) inspecție: verificare efectuată la fața locului în cursul derulării unei operațiuni, în scopul constatării unor eventuale abateri de la legalitate sau regularitate și luării de măsuri pentru protejarea fondurilor publice și a patrimoniului public și pentru repararea prejudiciului produs, după caz;

p) instituție publică: entitate astfel calificată potrivit legii privind finanțele publice și potrivit legii privind finanțele publice locale;

q) legalitate: caracteristica unei operațiuni de a respecta toate prevederile legale care îi sunt aplicabile, în vigoare la data efectuării sale;

r) operațiune: orice acțiune cu efect financiar pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, indiferent de natura acesteia;

s) oportunitate: caracteristica unei operațiuni de a servi, în mod adecvat, în circumstanțe date, realizării unor obiective ale politicilor asumate;

t) ordonator de credite: persoana imputernicită prin lege sau prin delegare potrivit legii, să dispună și să aprobe operațiuni;

u) patrimoniu public: totalitatea drepturilor și obligațiilor, la un moment dat, ale statului, unităților administrativ-teritoriale sau ale instituțiilor publice ale acestora, cu valoare economică, dobândite sau asumate cu orice titlu. Face parte din patrimoniul public drepturi și obligații referitoare atât la bunurile din domeniul public, cât și din domeniul privat ale statului și unităților administrativ-teritoriale;

v) proiect de operațiune: orice document prin care se urmărește efectuarea unei operațiuni, în forma pregătită în vederea aprobării sale de către autoritatea competentă potrivit legii;

w) regularitate: caracteristica unei operațiuni de a respecta sub toate aspectele ansamblul principiilor și regulilor procedurale și metodologice care sunt aplicabile categoriei de operațiuni din care face parte.

Articolul 3

Obiectivele generale ale controlului intern

Controlul intern are următoarele obiective generale:

- realizarea, la un nivel corespunzător de calitate, a atribuțiilor instituțiilor publice, stabilite în concordanță cu propria lor misiune, în condiții de regularitate, eficacitate, economicitate și eficiență;
- protejarea fondurilor publice împotriva pierderilor datorate erorii, risipei, abuzului sau fraudei;
- respectarea legii, a reglementărilor și deciziilor conducerii;
- dezvoltarea și întreținerea unor sisteme de colectare, stocare, prelucrare, actualizare și difuzare a datelor și informațiilor financiare și de conducere, precum și a unor sisteme și proceduri de informare publică adecvată prin rapoarte periodice.

Articolul 4

Obligațiile conducătorului instituției publice în domeniul controlului intern; cerințele controlului intern

(1) Conducătorul instituției publice trebuie să asigure elaborarea, aprobarea, aplicarea și perfecționarea structurilor organizatorice, reglementărilor metodologice, procedurilor și criteriilor de evaluare, pentru a satisface cerințele generale și specifice de control intern.

(2) Cerințele generale și specifice de control intern sunt, în principal, următoarele:

a) cerințe generale:

- asigurarea îndeplinirii obiectivelor generale prevăzute la art. 3 prin evaluarea sistematică și menținerea la un nivel considerat acceptabil a riscurilor asociate structurilor, programelor, proiectelor sau operațiunilor;
- asigurarea unei atitudini cooperante a personalului de conducere și de execuție, acesta având obligația să răspundă în orice moment solicitărilor conducerii și să sprijine efectiv controlul intern;
- asigurarea integrității și competenței personalului de conducere și de execuție, a cunoașterii și înțelegerii de către acesta a importanței și rolului controlului intern;
- stabilirea obiectivelor specifice ale controlului intern, astfel încât acestea să fie adecvate, cuprinzătoare, rezonabile și integrate misiunii instituției și obiectivelor de ansamblu ale acesteia;
- supravegherea continuă de către personalul de conducere a tuturor activităților și îndeplinirea de către personalul de conducere a obligației de a acționa corectiv, prompt și responsabil ori de câte ori se constată încălcări ale legalității și regularității în efectuarea unor operațiuni sau în realizarea unor activități în mod neeconomic, ineficace sau ineficient;

b) cerințe specifice:

- reflectarea în documente scrise a organizării controlului intern, a tuturor operațiunilor instituției și a tuturor evenimentelor semnificative, precum și înregistrarea și păstrarea în mod adecvat a documentelor, astfel încât acestea să fie disponibile cu promptitudine pentru a fi examinate de către cei în drept;
- înregistrarea de îndată și în mod corect a tuturor operațiunilor și evenimentelor semnificative;
- asigurarea aprobării și efectuării operațiunilor exclusiv de către persoane special împuternicite în acest sens;
- separarea atribuțiilor privind efectuarea de operațiuni între persoane, astfel încât atribuțiile de aprobare, control și înregistrare să fie, într-o măsură adecvată, încredințate unor persoane diferite;
- asigurarea unei conduceri competente la toate nivelurile;
- accesarea resurselor și documentelor numai de către persoane îndreptățite și responsabile în legătură cu utilizarea și păstrarea lor.

Articolul 5

Buna gestiune financiară

(1) Persoanele care gestionează fonduri publice sau patrimoniul public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului public.

(2) Ministerul Finanțelor este autoritatea administrației publice centrale de specialitate care are responsabilitatea elaborării și implementării politicii în domeniul gestiunii financiare. Ministerul Finanțelor îndrumă metodologic, coordonează și supraveghează asigurarea bunei gestiuni financiare în utilizarea fondurilor publice și în administrarea patrimoniului public.

Capitolul 2

Dispoziții privind auditul intern

Articolul 6

Organizarea auditului intern

(1) Auditul intern se organizează în mod independent, în structura fiecărei instituții publice, sub forma unui compartiment specializat, constituit din una sau mai multe persoane, astfel încât personalul de specialitate angajat în acesta, denumit în continuare auditor intern, să nu fie implicat în vreun fel în îndeplinirea activităților pe care le auditează.

(2) Auditorul intern trebuie să își îndeplinească atribuțiile în mod obiectiv, independent, cu profesionalism și integritate, conform prevederilor prezentei ordonanțe și potrivit normelor și procedurilor specifice activității de audit. Auditorul intern trebuie să respecte prevederile codului de etică, normele și instrucțiunile ce se aproba prin ordin al ministrului finanțelor.

(3) În realizarea atribuțiilor sale șeful compartimentului de audit intern sau, după caz, persoana care exercită atribuțiile de audit intern se subordonează și raportează direct conducătorului instituției publice.

Articolul 7

Obiectul auditului intern și atribuțiile compartimentului de audit intern

(1) Auditul intern se exercită asupra tuturor activităților desfășurate de instituția publică sau care sunt în responsabilitatea acesteia, inclusiv asupra activității instituțiilor subordonate și asupra utilizării de către terți, indiferent de natura juridică a acestora, a fondurilor publice gestionate de aceștia din urma în baza unei finanțări realizate de către instituția publică în cauza sau de către o instituție subordonată acesteia.

(2) Operațiunile care fac obiectul auditului intern sunt examinate, de regula, pe tot parcursul acestora, din momentul inițierii până în momentul finalizării executării lor efective.

(3) Compartimentul de audit intern trebuie să exercite, fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) certificarea trimestrială și anuală, însoțită de raport de audit, a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară ale instituției publice, prin verificarea legalității, realității și exactității evidentelor contabile și ale actelor financiare și de gestiune; certificarea se face înaintea aprobării de către conducătorul instituției publice în cauza a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară;

b) examinarea legalității, regularității și conformității operațiunilor, identificarea erorilor, risipei, gestiunii defectuoase și fraudelor și, pe aceste baze, propunerea de măsuri și soluții pentru recuperarea pagubelor și sancționarea celor vinovați, după caz;

c) supravegherea regularității sistemelor de fundamentare a deciziei, planificare, programare, organizare, coordonare, urmărire și control al îndeplinirii deciziilor;

d) evaluarea economicității, eficacității și eficienței cu care sistemele de conducere și de execuție existente în cadrul instituției publice ori la nivelul unui program/proiect finanțat din fonduri publice utilizează resurse financiare, umane și materiale pentru îndeplinirea obiectivelor și obținerea rezultatelor stabilite;

e) identificarea slăbiciunilor sistemelor de conducere și de control, precum și a riscurilor asociate unor astfel de sisteme, unor programe/proiecte sau unor operațiuni și propunerea de măsuri pentru corectarea acestora și pentru diminuarea riscurilor, după caz.

Articolul 8

Desfășurarea auditului intern

- (1)** Conducătorul instituției publice aproba planul anual de audit intern.
- (2)** Planul de audit se stabilește pe baza evaluării riscului asociat diferitelor structuri, activități, programe/proiecte sau operațiuni, precum și prin consultare cu instituțiile publice ierarhic superioare.
- (3)** La elaborarea planului de audit se va ține seama de recomandările unitare elaborate de Ministerul Finanțelor prin consultare cu Curtea de Conturi. Recomandările unitare se aproba prin ordin al ministrului finanțelor.
- (4)** Auditorii interni își desfășoară activitatea pe bază de ordin de serviciu scris, aprobat de către conducătorul instituției publice și care prevede în mod explicit scopul, obiectivele și durata auditului.
- (5)** Auditorii interni au acces la toate datele și informațiile pe care le considera relevante pentru scopul și obiectivele precizate în ordinul de serviciu, iar personalul de conducere și personalul de execuție implicat în activitatea auditată au obligația să ofere documentele solicitate și tot sprijinul necesar desfășurării în bune condiții a auditului intern.
- (6)** Constatările auditului intern sunt cuprinse în raportul de audit intern care trebuie să reflecte ordinul de serviciu primit, modul de desfășurare a auditului, constatările făcute, concluziile și recomandările auditorilor interni, împreună cu întreaga documentație care susține respectivele constatări, concluzii și recomandări. De asemenea, o dată cu raportul de audit intern trebuie prezentate obligatoriu și punctele de vedere ale persoanelor implicate în activitățile auditate, îndeosebi ale acelor în legătură cu care se semnalează deficiențe sau care pot fi afectate de măsurile recomandate în raportul de audit intern.
- (7)** Ori de câte ori efectuarea auditului potrivit ordinului de serviciu presupune utilizarea unor cunoștințe de specialitate din alte domenii decât cele cerute prin fișa postului auditorilor interni, șeful compartimentului de audit intern poate recurge, cu aprobarea conducătorului instituției publice căruia îi raportează, la contractarea externă de servicii de expertiza/consultanță.
- (8)** Raportul de audit intern se semnează de către auditori pe fiecare pagina, se înregistrează și se păstrează în original, în dosare speciale, timp de 10 ani. Reprezentanții Curții de Conturi au dreptul să examineze rapoartele de audit intern.

Articolul 9

Îndrumarea metodologică și coordonarea auditului intern

- (1)** Ministerul Finanțelor îndrumă metodologic activitatea de audit intern din toate instituțiile publice și organizează activități de instruire și perfecționare a auditorilor interni. Ministrul finanțelor aproba codul de etică a auditorului intern, precum și norme și instrucțiuni.
- (2)** Ministerul Finanțelor poate verifica, prin analize periodice, respectarea normelor și instrucțiunilor prevăzute la alin. (1) de către compartimentele de audit intern constituite la celelalte instituții publice, precum și respectarea de către auditorii interni a codului de etică și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu conducătorii instituțiilor publice în cauză.

Capitolul 3

Dispoziții privind controlul financiar preventiv

Secțiunea I

Dispoziții generale privind controlul financiar preventiv

Articolul 10

Obiectul controlului financiar preventiv

- (1)** Fac obiectul controlului financiar preventiv proiectele de operațiuni care vizează, în principal:
 - a)** angajamente legale și bugetare;
 - b)** deschiderea și repartizarea de credite bugetare;
 - c)** modificarea repartizării pe trimestre și pe subdiviziuni ale clasificății bugetare a creditelor aprobate, inclusiv prin virări de credite;
 - d)** efectuarea de plăți din fonduri publice;
 - e)** efectuarea de încasări în numerar;
 - f)** vânzarea, gajarea, concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;
 - g)** concesiunea sau închirierea de bunuri din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale;

h) alte tipuri de operațiuni, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) În funcție de specificul instituției publice, conducătorul acesteia poate decide exercitarea controlului financiar preventiv și asupra altor tipuri de proiecte de operațiuni decât cele prevăzute la alin. (1).

Articolul 11

Conținutul controlului financiar preventiv

Controlul financiar preventiv consta în verificarea sistematică a proiectelor de operațiuni care fac obiectul acestuia potrivit art. 10 din punctul de vedere al:

a) legalității și regularității;

b) încadrării în limitele angajamentelor bugetare stabilite potrivit legii.

Articolul 12

Organizarea controlului financiar preventiv

(1) Controlul financiar preventiv se organizează și se exercită în mod unitar, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia de către autoritățile competente.

(2) Controlul financiar preventiv se organizează și se exercită în următoarele forme:

a) controlul financiar preventiv propriu;

b) controlul financiar preventiv delegat, prin controlori delegați ai Ministerului Finanțelor.

Secțiunea a II-a

Dispoziții privind controlul financiar preventiv propriu

Articolul 13

Organizarea controlului financiar preventiv propriu

(1) Instituțiile publice au obligația de a organiza controlul financiar preventiv propriu și evidența angajamentelor în cadrul compartimentului contabil.

(2) Conducătorii instituțiilor publice au obligația să stabilească proiectele de operațiuni supuse controlului financiar preventiv potrivit art. 10, documentele justificative și circuitul acestora, cu respectarea dispozițiilor legale.

(3) Evidența angajamentelor se organizează, se ține, se actualizează și se raportează conform normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.

(4) Ministerul Finanțelor organizează controlul financiar preventiv propriu și pentru operațiunile privind bugetul trezoreriei statului, operațiunile privind datoria publică și alte operațiuni specifice Ministerului Finanțelor.

(5) Controlul financiar preventiv propriu se exercită de către contabilul-șef prin viza de control financiar preventiv propriu. În funcție de volumul și de complexitatea activității, contabilul-șef poate imputernici, cu aprobarea ordonatorului de credite, și alte persoane din subordinea sa să exercite controlul financiar preventiv propriu, precizând limitele împuternicirii.

(6) Încadrarea contabilului-șef se face cu respectarea criteriilor și condițiilor unitare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor. Destituirea, suspendarea sau schimbarea din funcție a contabilului-șef se face numai cu aprobarea ordonatorului de credite de la nivelul instituției publice ierarhic superioare sau a ordonatorului principal de credite, după caz.

Articolul 14

Viza de control financiar preventiv propriu

(1) Se supun aprobării ordonatorului de credite numai proiectele de operațiuni care respecta întru totul cerințele de legalitate, regularitate și încadrare în limitele angajamentelor bugetare aprobate, care poartă viza de control financiar preventiv propriu.

(2) Viza de control financiar preventiv propriu se exercită prin semnatura persoanelor în drept, competente în acest sens potrivit prezentei ordonanțe, și prin aplicarea de către acestea a sigiliului personal.

(3) În vederea acordării vizei de control financiar preventiv propriu, proiectele de operațiuni se prezintă însoțite de documentele justificative corespunzătoare, certificate în privința realității și legalității prin semnatura conducătorilor compartimentelor de specialitate care inițiază operațiunea respectivă.

(4) Conducătorii compartimentelor de specialitate prevăzuți la alin. (3) răspund pentru realitatea, regularitatea și legalitatea operațiunilor ale căror documente justificative le-au certificat. Obținerea vizei de control financiar preventiv propriu pe documente care cuprind date nereale sau inexacte și/sau care se dovedesc ulterior nelegale nu exonerează de răspundere pe șefii compartimentelor de specialitate care le-au întocmit.

(5) Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv propriu răspund solidar pentru legalitatea, pentru regularitatea și pentru încadrarea în limitele angajamentelor bugetare aprobate, în privința operațiunilor pentru care au acordat viza de control financiar preventiv propriu.

(6) În cazurile în care dispozițiile legale prevăd avizarea operațiunilor de către compartimentul de specialitate juridică, proiectul de operațiune va fi prezentat pentru control financiar preventiv propriu cu viza șefului compartimentului juridic. Persoanele în drept să exercite controlul financiar preventiv propriu pot cere avizul compartimentului de specialitate juridică ori de câte ori considera că necesitățile o impun.

Articolul 15

Separarea atribuțiilor

(1) Persoana care exercită controlul financiar preventiv propriu nu trebuie să fie implicată, prin sarcinile de serviciu, în efectuarea operațiunii supuse controlului financiar preventiv propriu.

(2) Exercițarea funcției de ordonator de credite este incompatibilă cu exercitarea funcției de contabil-șef/contabil.

Secțiunea a III-a

Dispoziții privind controlul financiar preventiv delegat

Articolul 16

Organizarea controlului financiar preventiv delegat

(1) Controlul financiar preventiv delegat se organizează și se exercită de către Ministerul Finanțelor prin controlori delegați.

(2) Ministrul finanțelor numește, pentru fiecare instituție publică în care se exercită funcția de ordonator principal de credite al bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat sau al bugetului oricărui fond special, unul sau mai mulți controlori delegați, în funcție de volumul și de complexitatea activității instituției publice respective. De asemenea, ministrul finanțelor numește unul sau mai mulți controlori delegați pentru operațiunile derulate prin bugetul trezoreriei statului, pentru operațiuni privind datoria publică și pentru alte operațiuni specifice Ministerului Finanțelor. Numirea controlorilor delegați se face prin ordin al ministrului finanțelor.

(3) Prin norme metodologice aprobate de ministrul finanțelor se stabilesc:

a) tipurile de operațiuni ale ordonatorilor principali de credite ale căror proiecte se supun controlului financiar preventiv delegat;

b) limitele valorice peste care se efectuează controlul financiar preventiv delegat, pe tipuri de operațiuni;

c) documentele justificative care trebuie să însoțească diferitele tipuri de operațiuni;

d) modul în care trebuie efectuat controlul financiar preventiv delegat pentru fiecare tip de operațiune.

(4) Tipurile de operațiuni ce se supun controlului financiar preventiv delegat și, după caz, limitele valorice corespunzătoare acestora pot diferi de la o instituție publică la alta.

(5) Controlorii delegați exercită viza de control financiar preventiv delegat asupra proiectelor de operațiuni vizate în prealabil de către controlul financiar preventiv propriu al instituției publice.

(6) Controlorii delegați își desfășoară activitatea la sediul instituțiilor publice la care au fost numiți. Instituțiile publice prevăzute la alin. (2) asigură controlorului/controlorilor delegați spațiul de lucru și dotarea necesară, precum și cooperarea personalului propriu, îndeosebi a celui din compartimentul contabil, pentru îndeplinirea în bune condiții a atribuțiilor de control financiar preventiv delegat.

(7) În cazul absentei temporare de la post a unui controlor delegat, ministrul finanțelor numește un alt controlor delegat care să îndeplinească atribuțiile celui dintâi pe durata absentei acestuia.

Articolul 17

Viza de control financiar preventiv delegat

(1) Operațiunile care, potrivit art. 16 alin. (3) și (4), fac obiectul controlului financiar preventiv delegat se supun aprobării ordonatorului principal de credite numai însoțite de viza de control financiar preventiv delegat.

(2) Viza de control financiar preventiv delegat se acordă sau se refuză în scris, pe formular tipizat, și trebuie să poarte semnatura și sigiliul personal al controlorului delegat competent.

(3) Înainte de a emite un refuz de viza, controlorul delegat are obligația să îl informeze în scris în legătură cu intenția sa pe ordonatorul principal de credite, precizând motivele refuzului. Dacă ordonatorul principal de credite prezintă în scris argumente în favoarea efectuării operațiunii pentru care se intenționează refuzul vizei, controlorul delegat va consulta, înainte de a înregistra oficial refuzul de viza, opinia neutră asupra cazului, formulată de o echipă de 3 controlori delegați de la instituții publice diferite de cea în cauză, echipă constituită ad-hoc prin grija controlorului financiar șef. Opinia neutră se motivează și se formulează în scris și are rol consultativ, soluția finală fiind în competența exclusivă a controlorului delegat competent, potrivit principiului exercitării în mod independent a atribuțiilor de control financiar preventiv delegat.

Articolul 18

Durata controlului financiar preventiv delegat

(1) Controlul financiar preventiv delegat se efectuează în termenul cel mai scurt, permis de durata efectivă a verificărilor necesare, astfel încât să nu afecteze desfășurarea în bune condiții și în termen a operațiunii al carei proiect se supune controlului financiar preventiv delegat.

- (2) Perioada maxima pentru acordarea sau, după caz, pentru refuzul vizei de control financiar preventiv delegat este de 3 zile lucrătoare de la prezentarea proiectului unei operațiuni, însoțit de toate documentele justificative.
- (3) Perioada prevăzută la alin. (2) este suspendată de la înregistrarea informării menționate la art. 17 alin. (3) până la primirea răspunsului ordonatorului principal de credite.
- (4) În cazuri excepționale, controlorul delegat are dreptul sa prelungească perioada prevăzută la alin. (2) cu maximum 5 zile lucrătoare, pe baza unui referat de justificare pe care are obligația sa îl transmită de îndată spre informare controlorului financiar șef și ordonatorului principal de credite.

Secțiunea a IV-a

Dispoziții privind controlorii delegați

Articolul 19

Funcția de controlor delegat

- (1) Controlorul delegat este funcționar public, angajat al Ministerului Finanțelor. Numărul de posturi de controlor delegat se stabilește de către ministrul finanțelor, în funcție de necesități, în limita numărului total de posturi și a bugetului anual, aprobate.
- (2) Pot fi încadrate în funcția de controlor delegat numai persoanele care au studii superioare economice sau juridice și o vechime efectivă în domeniul finanțelor publice de minimum 7 ani. Candidații pentru funcția de controlor delegat trebuie să prezinte cazier judiciar, informații și recomandări, din care să rezulte ca au un profil moral și profesional corespunzător cerințelor funcției.

Articolul 20

Incompatibilități

- (1) Controlorii delegați nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu ordonatorul de credite pe lângă care sunt numiți.
- (2) Controlorilor delegați le sunt interzise exercitarea, direct sau prin persoane interpose, a activităților de comerț, precum și participarea la administrarea sau conducerea unor societăți comerciale sau civile. Ei nu pot exercita funcția de expert judiciar sau arbitru desemnat de părți într-un arbitraj.
- (3) Funcția de controlor delegat este incompatibilă cu orice alta funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior.
- (4) Se interzice controlorilor delegați să facă parte din partide politice sau sa desfășoare activități publice cu caracter politic.
- (5) Controlorul delegat care se găsește într-una din situațiile prevăzute la alin. (1)-(4) are obligația de a informa de îndată, în scris, ministrul finanțelor și controlorul financiar șef.

Articolul 21

Atribuțiile controlorului delegat

- (1) Atribuțiile controlorului delegat sunt, în principal, următoarele:
- a) exercitarea controlului financiar preventiv delegat asupra proiectelor de operațiuni ale ordonatorului principal de credite, în conformitate cu ordinul de numire și cu normele metodologice aprobate potrivit prezentei ordonanțe;
 - b) supravegherea organizării, ținerii, actualizării și raportarii evidentei angajamentelor;
 - c) informarea directă a ministrului finanțelor, prin rapoarte lunare, cu privire la situația curentă a angajamentelor efectuate, la vizele acordate și situațiile de refuz de viza; câte o copie de pe raportul respectiv se transmite întotdeauna controlorului financiar șef și ordonatorului principal de credite pe lângă care este numit;
 - d) formularea de avize cu caracter consultativ, la solicitarea ordonatorului principal de credite pe lângă care este numit sau la cererea ministrului finanțelor, precum și din inițiativa proprie, în privința conformității, economicității, eficacității sau eficienței unor operațiuni sau proiecte de acte normative;
 - e) elaborarea de propuneri și proiecte privind perfecționarea controlului financiar preventiv;
 - f) participarea la activitățile corpului controlorilor delegați;
 - g) îndeplinirea altor atribuții, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.
- (2) Controlorul delegat nu se pronunță asupra oportunității operațiunilor ce fac obiectul controlului financiar preventiv delegat.
- (3) Controlorul delegat este obligat să își exercite atribuțiile cu buna-credință și cu deplina responsabilitate. Pentru actele sale, întreprinse cu buna-credință în exercițiul atribuțiilor sale și în limita acestora, controlorul delegat nu poate fi sancționat sau trecut în alta funcție.
- (4) Controlorul delegat își exercită atribuțiile în mod independent. El raportează în mod direct ministrului finanțelor și nu i se poate impune, pe nici o cale, acordarea ori refuzul vizei de control financiar preventiv delegat.
- (5) Controlorul delegat este obligat sa păstreze secretul de stat, secretul de serviciu și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care ia cunoștința în exercitarea funcției.

(6) Evaluarea activității controlorului delegat se face anual prin calitative, pe baza informațiilor cuprinse în rapoartele anuale privind activitatea controlorilor delegați, rapoartele auditului intern și rapoartele Curții de Conturi. Calitativele anuale primite de fiecare controlor delegat se păstrează pe toată durata exercitării de către acesta a atribuțiilor funcției. Ministrul finanțelor demite de îndată controlorul delegat care a înregistrat un calificativ "insuficient" sau, de trei ori consecutiv, calificativul "satisfăcător".

(7) Controlorul delegat răspunde disciplinar pentru abateri de la îndatoririle de serviciu, potrivit reglementărilor în vigoare.

Articolul 22

Gradele profesionale și salarizarea controlorilor delegați

(1) În funcție de performanțele profesionale atestate de calitativele înregistrate în baza evaluărilor anuale și de vechimea în funcție, controlorii delegați se încadrează în gradele profesionale I, II și III. Cerințele minime și condițiile promovării de la un grad profesional la altul se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) Salariile de baza, sporurile și celelalte drepturi salariale ale controlorilor delegați se stabilesc prin asimilare cu funcția de controlor financiar din structura Curții de Conturi, respectiv pentru gradul I, II sau III.

(3) Controlorul financiar șef primește o indemnizație de conducere echivalentă cu cea de director general în Ministerul Finanțelor, iar adjuncții acestuia, o indemnizație de conducere echivalentă cu cea de director în Ministerul Finanțelor.

Articolul 23

Corpul controlorilor delegați

(1) Corpul controlorilor delegați se organizează ca un compartiment distinct în structura Ministerului Finanțelor și cuprinde ansamblul controlorilor delegați.

(2) Corpul controlorilor delegați asigură, în principal:

- a) aplicarea și dezvoltarea principiilor și practicilor avansate de buna conduita financiară;
- b) colaborarea și schimburile profesionale între controlorii delegați;
- c) colaborarea și schimburile profesionale cu alte structuri de profil interne, externe și internaționale.

(3) Corpul controlorilor delegați este condus de controlorul financiar șef.

(4) Controlorul financiar șef are 2 adjuncți.

(5) Tot în structura Ministerului Finanțelor și în subordinea controlorului financiar șef funcționează și un compartiment al cărui personal nu este constituit din controlori delegați și ale cărui atribuții se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor.

(6) Controlorul financiar șef și adjuncții acestuia sunt numiți prin hotărâre a Guvernului pentru un mandat de 6 ani, pe baza propunerii nominale făcute de către ministrul finanțelor în urma intervievarii a 6 candidați desemnați din rândul controlorilor delegați de către Corpul controlorilor delegați, în ședința plenară, cu majoritate simplă. La data ședinței plenare de desemnare a celor 6 candidați este obligatoriu ca numărul controlorilor delegați încadrați efectiv și efectiv prezenți la ședința să fie cel puțin jumătate din numărul de posturi de controlor delegat, stabilit potrivit prevederilor art. 19 alin. (1).

(7) Aceeași persoană nu poate îndeplini mai mult de un mandat în funcția de controlor financiar șef; de asemenea, aceeași persoană nu poate îndeplini mai mult de un mandat în funcția de controlor financiar șef adjunct.

(8) Controlorul financiar șef îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) susține, în fața ministrului finanțelor, a Guvernului și a altor autorități, după caz, soluțiile date în exercițiul atribuțiilor sale de către oricare dintre controlorii delegați;

b) organizează sistemul informațional și urmărește realizarea în mod efectiv și în timp util a schimbului de informații între controlorii delegați;

c) asigură formularea de opinii neutre, potrivit prevederilor art. 17 alin. (3);

d) organizează și urmărește colectarea, prelucrarea și înregistrarea statistică a informațiilor privind activitatea de control financiar preventiv delegat și efectuează evaluarea acesteia;

e) dispune măsuri pentru aplicarea în activitatea controlorilor delegați a principiilor și practicilor avansate de buna conduita financiară și pentru valorificarea propunerilor și contribuțiilor acestora la dezvoltarea și la perfecționarea de standarde în domeniu;

f) asigură îndrumarea metodologică în domeniul controlului financiar preventiv;

g) prezintă Guvernului, până la sfârșitul trimestrului I al anului curent pentru anul precedent, un raport anual privind activitatea controlorilor delegați, care trebuie să cuprindă, între altele, o analiză, din perspectiva anilor precedenți, a modului de soluționare a refuzurilor de viza de control financiar preventiv delegat, precum și propuneri de îmbunătățire a legislației financiare;

h) evaluează activitatea fiecărui controlor delegat și propune ministrului finanțelor acordarea aprecierilor anuale;

i) alte atribuții, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

Secțiunea a V-a

Regimul refuzului de viza

Articolul 24

Refuzul de viza

- (1)** Persoana în drept să exercite viza de control financiar preventiv are dreptul și obligația de a refuza viza de control financiar preventiv în toate cazurile în care, în urma verificărilor, apreciază ca proiectul de operațiune care face obiectul controlului financiar preventiv nu îndeplinește condițiile de legalitate, regularitate și încadrare în limita angajamentelor bugetare pentru acordarea vizei de control financiar preventiv.
- (2)** Refuzul de viza trebuie să fie în toate cazurile motivat în scris.
- (3)** Persoanele în drept să exercite viza de control financiar preventiv au obligația de a tine evidența proiectelor de operațiuni refuzate la viza de control financiar preventiv.

Articolul 25

Autorizarea efectuării unor operațiuni pentru care se refuza viza de control financiar preventiv

- (1)** O operațiune pentru care s-a refuzat viza de control financiar preventiv delegat se poate efectua numai dacă este autorizată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea instituției publice din cadrul administrației publice centrale în care se exercită funcția de ordonator principal de credite, a carei operațiune a fost refuzată, cu ascultarea, în ședința a Guvernului, a prezentării de către controlorul financiar șef a punctului de vedere al controlorului delegat implicat. Guvernul se pronunță în maximum 15 zile lucrătoare de la data înregistrării proiectului hotărârii la Secretariatul General al Guvernului. Inițiatorul proiectului hotărârii are obligația să îi informeze despre aceasta pe ministrul finanțelor și pe controlorul financiar șef și să transmită acestora o copie de pe proiectul hotărârii și de pe nota de fundamentare a acestuia cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de discutarea lui în ședința Guvernului.
- (2)** Pentru operațiunile care nu se supun controlului financiar preventiv delegat în condițiile prezentei ordonanțe, ordonatorii principali de credite de la instituțiile publice prevăzute la alin. (1) pot dispune, pe propria răspundere, efectuarea operațiunii pentru care s-a refuzat viza de control financiar preventiv propriu, numai dacă prin aceasta nu se depășește angajamentul bugetar aprobat.
- (3)** În cazul instituțiilor publice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), ordonatorul de credite poate dispune, pe propria răspundere, efectuarea operațiunii pentru care s-a refuzat viza de control financiar preventiv propriu sau delegat, numai dacă prin aceasta nu se depășește angajamentul bugetar aprobat.
- (4)** În toate cazurile în care, ca urmare a unui refuz de viza de control financiar preventiv propriu, ordonatorul de credite dispune efectuarea operațiunii pe propria răspundere, contabilul-șef are obligația să informeze în scris serviciile publice descentralizate ale Ministerului Finanțelor, la nivel județean, respectiv al municipiului București, și, după caz, organul ierarhic superior al instituției publice, numai astfel fiind exonerate de răspundere atât el, cât și celelalte persoane împuternicite de acesta să exercite controlul financiar preventiv propriu.
- (5)** Documentele referitoare la operațiuni supuse controlului financiar preventiv și care nu au fost vizate nu pot fi înregistrate în contabilitate.
- (6)** Fac excepție de la prevederile alin. (5) documentele privind operațiunile refuzate la viza de control financiar preventiv propriu sau delegat, dar efectuate pe răspunderea ordonatorului de credite, și cele refuzate la viza de control financiar preventiv delegat, dar autorizate prin hotărâre a Guvernului.
- (7)** Documentele referitoare la operațiunile efectuate în condițiile prevederilor alin. (6) se înregistrează distinct într-un cont în afara bilanțului.

Capitolul 4

Dispoziții comune

Articolul 26

Măsuri operative

- (1)** Ministerul Finanțelor efectuează inspecții ori de câte ori există indicii ale unor abateri de la legalitate sau regularitate în efectuarea de operațiuni, în sensul prezentei ordonanțe.
- (2)** Ministerul Finanțelor efectuează inspecții în toate cazurile în care este sesizat de către un contabil-șef în legătură cu efectuarea de operațiuni pe propria răspundere a ordonatorului de credite fără viza de control financiar preventiv.
- (3)** Inspecțiile se efectuează de către persoane din structura Ministerului Finanțelor, în baza unui ordin de serviciu emis de ministrul finanțelor, sau de către persoane delegate în acest sens de către ministrul finanțelor.
- (4)** Ordinul de serviciu prevăzut la alin. (3) va preciza, în mod obligatoriu, scopul și obiectivele inspecției, durata inspecției, persoana sau persoanele desemnate să efectueze inspecția.
- (5)** Instituțiile publice sunt obligate să asigure accesul reprezentanților Ministerului Finanțelor la toate documentele, datele și informațiile relevante pentru scopul și obiectivele inspecției, la inspectarea bunurilor ce fac

obiectul operațiunilor controlate, precum și în spațiile unde se găsesc asemenea bunuri, documente sau informații relevante.

(6) Organizarea inspecțiilor și stabilirea atribuțiilor generale în efectuarea acestora se aproba prin hotărâre a Guvernului, iar atribuțiile de detaliu, fluxul informațional și metodologia de lucru, prin ordin al ministrului finanțelor.

(7) Actul de constatare întocmit cu ocazia inspecțiilor poate fi contestat de către cel controlat. Termenul și locul de depunere a contestației, precum și procedura și termenul de soluționare a acesteia se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.

(8) Dacă actul de constatare stabilește existența unor abateri de la legalitate sau regularitate care au produs sau ar putea produce pagube pe seama fondurilor publice sau a patrimoniului public, iar actul respectiv nu a fost contestat în termen sau contestația a fost respinsă ori a fost admisă în parte, persoana care a emis ordinul de serviciu prevăzut la alin. (3) are obligația de a sesiza Curtea de Conturi, care va decide cu privire la măsurile care se impun. Sesizarea se face sub forma unui raport și trebuie să fie însoțită de: actul de constatare, acte, documente și probe care au stat la baza constatărilor, contestația depusă, decizia de soluționare a contestației.

Articolul 27

Măsuri speciale

În cazul în care printr-un acord, tratat sau alte asemenea documente de finanțare externă se prevăd măsuri specifice de control financiar, Guvernul este autorizat să emită, la propunerea Ministerului Finanțelor, hotărâri cu caracter derogatoriu la prezenta ordonanță.

Articolul 28

Dispoziții privind auditul intern al instituțiilor publice cu număr mic de posturi

(1) La instituția publică cu un număr de posturi mai mic de 25 organul ierarhic superior al acesteia poate decide să nu se organizeze distinct activitatea de audit intern. În această situație, auditul intern al instituției publice în cauză se asigură de către compartimentul de audit intern din cadrul organului ierarhic superior al acesteia.

(2) Instituția publică cu un număr de posturi mai mic de 25, care nu este în subordinea unei alte instituții publice, poate decide să nu organizeze distinct activitatea de audit intern. Conducătorul instituției publice care a decis neorganizarea activității de audit are obligația să solicite efectuarea certificării trimestriale și anuale a bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară de către persoane desemnate din cadrul serviciilor publice descentralizate ale Ministerului Finanțelor ori pe bază de contract încheiat de instituția publică în cauză cu persoane fizice sau juridice agreeate, potrivit normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor.

Articolul 29

Dispoziții cu privire la regiile autonome, societățile comerciale cu capital majoritar de stat și societățile comerciale care beneficiază de drepturi exclusive sau speciale

(1) Numirea contabililor-șefi ai regiilor autonome, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține mai mult de 70% din numărul voturilor în adunarea generală și ai societăților comerciale care beneficiază de drepturi exclusive sau speciale atribuite de către o instituție publică se face cu respectarea condițiilor și criteriilor unitare, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor. Destituirea, suspendarea sau schimbarea din funcție a contabililor-șefi de la aceste regii autonome și societăți comerciale se face numai cu aprobarea conducătorului instituției publice în coordonarea căreia funcționează regia autonomă, care exercită, în numele statului sau al unei autorități a administrației publice locale, drepturile acționarului la societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține mai mult de 70% din numărul voturilor în adunarea generală sau care a atribuit societății comerciale drepturi exclusive sau speciale.

(2) Auditorii interni ai instituțiilor publice au dreptul să efectueze activități de audit intern asupra:

- a) regiilor autonome din coordonarea instituției publice respective;
- b) societăților comerciale la care instituția publică respectiva exercită, în numele statului sau al unei autorități a administrației publice locale, drepturile acționarului majoritar, dacă statul sau o autoritate a administrației publice locale deține la societatea comercială în cauză mai mult de 70% din numărul voturilor în adunarea generală;
- c) societăților comerciale cărora instituția publică respectiva le-a atribuit drepturi exclusive sau speciale.

Articolul 30

Controlul financiar preventiv delegat al unor operațiuni cu risc important

Prin ordin, ministrul finanțelor poate decide exercitarea controlului financiar preventiv delegat de către controlorii delegați și asupra operațiunilor finanțate sau cofinanțate din fonduri publice, ale altor instituții publice decât cele prevăzute la art. 16 alin. (2) sau ale unor persoane juridice de drept privat.

Articolul 31

Alte dispoziții

Prevederile prezentei ordonanțe se aplică și altor persoane juridice decât instituțiile publice, dacă aceste persoane juridice gestionează fonduri publice cu orice titlu și/sau administrează patrimoniul public în privința gestionării fondurilor publice și administrării patrimoniului public în cauză.

Capitolul 5

Contravenții și sancțiuni

Articolul 32

Contravenții

Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

- a)** încălcarea obligației de a avea la nivelul instituției publice structuri organizatorice, reglementări metodologice, proceduri și criterii de evaluare instituite prin aprobarea data de conducătorul instituției, aduse la zi și aplicate efectiv;
- b)** neorganizarea, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, a auditului intern potrivit prevederilor art. 6 alin. (1);
- c)** aprobarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară fără certificare și raport de audit;
- d)** invocarea de către auditori a unui ordin de serviciu inexistent în vederea efectuării auditului asupra utilizării de către terți a fondurilor publice gestionate de către aceștia din urma în baza unei finanțări realizate de instituția publică în cauza sau de către o instituție subordonată acesteia;
- e)** neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 13 alin. (2);
- f)** neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 13 alin. (3);
- g)** prezentarea spre aprobare ordonatorului de credite a proiectelor de operațiuni fără viza de control financiar preventiv;
- h)** depășirea termenului prevăzut la art. 18 alin. (2)-(4);
- i)** nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (5);
- j)** nemotivarea refuzului de viza;
- k)** nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (5);
- l)** nerespectarea prevederilor art. 25 alin. (7);
- m)** nedispunerea efectuării inspecției potrivit prevederilor art. 26 alin. (2);
- n)** nesusținerea Curții de Conturi potrivit art. 26 alin. (8).

Articolul 33

Sanționarea contravențiilor

Contravențiile prevăzute la art. 32 lit. c)-i) și k) se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei, iar cele prevăzute la lit. a), b), j) și l)-n), cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei.

Articolul 34

Constatarea contravențiilor, stabilirea și aplicarea amenzilor, actualizarea nivelului amenzilor

- (1)** Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Finanțelor.
- (2)** Nivelul amenzilor prevăzute la art. 33 se actualizează prin hotărâre a Guvernului în raport cu rata inflației.
- (3)** Amenzile prevăzute ca sancțiuni pentru săvârșirea contravențiilor menționate la art. 32 pot fi aplicate atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.
- (4)** Contravențiilor prevăzute la [art. 32](#) le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 25-27.

Capitolul 6

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 35

Încadrarea în funcția de controlor delegat a persoanelor care dețin funcția de controlor financiar în structura Curții de Conturi

- (1)** Persoana care la data publicării prezentei ordonanțe deține funcția de controlor financiar în cadrul secției de control financiar preventiv a Curții de Conturi are dreptul de a fi încadrată cu data de 1 ianuarie 2000, la cererea sa, în funcția de controlor delegat, direct la gradul profesional pe care îl deține în structura Curții de Conturi și fără concurs, dar numai dacă persoana în cauza:
 - depune cererea de a fi încadrată în calitate de controlor delegat în structura Ministerului Finanțelor în cel mult 15 zile de la data publicării prezentei ordonanțe;
 - nu se afla într-una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 20;
 - nu a fost sancționată pe întreaga durată cât a exercitat funcția de controlor financiar în structura Curții de Conturi.
- (2)** Încetarea atribuțiilor Curții de Conturi în domeniul controlului financiar preventiv, așa cum este reglementat prin prevederile [art. I pct. 3, 4, 10, 11 și 21 din Legea nr. 99/1999](#) privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, devine efectivă de la data de 1 ianuarie 2000.

Articolul 36

Măsuri pentru numirea primului controlor financiar șef și a adjunctilor acestuia

(1) Numirea controlorului financiar șef și a adjunctilor acestuia, potrivit prevederilor art. 23 alin. (6), se face până la data de 29 februarie 2000, dar nu mai devreme de 31 ianuarie 2000.

(2) Până la aplicarea prevederilor alin. (1) atribuțiile controlorului financiar șef se exercită de către o persoană imputernicită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor.

Articolul 37

Măsuri excepționale

(1) Pentru asigurarea controlului financiar preventiv delegat al operațiunilor instituțiilor publice și unităților care au calitatea de agenție de implementare potrivit memorandumurilor de finanțare încheiate de Guvernul României cu Comisia Europeană, precum și al operațiunilor Fondului național, ministrul finanțelor numește câte un controlor delegat pentru fiecare agenție de implementare și pentru Fondul național.

(2) Pentru asigurarea controlului financiar preventiv delegat conform alin. (1) se aplică prevederile prezentei ordonanțe, cu excepția reglementărilor privind opinia neutra, prevăzute la art. 17 alin. (3), care se aplică de la 1 ianuarie 2000.

(3) La agențiile de implementare sau instituțiile publice care coordonează agenții de implementare, precum și la Fondul național activitatea de audit intern se organizează în conformitate cu cerințele memorandumurilor de finanțare și ale memorandumurilor de înțelegere, cu acordul ministrului finanțelor.

Articolul 38

Măsuri pentru pregătirea aplicării prezentei ordonanțe

Ministerul Finanțelor inițiază și coordonează măsurile necesare pentru pregătirea aplicării prezentei ordonanțe; pentru aceasta ministrul finanțelor emite ordine și, după caz, propune spre aprobare Guvernului proiecte de hotărâri.

Articolul 39

Intrarea în vigoare a ordonanței

Prezenta ordonanță intră în vigoare de la 1 ianuarie 2000, cu următoarele excepții:

- a) prevederile art. 19, 20, 22, art. 23 alin. (1), (2) și (5), art. 35 și ale art. 38, care se aplică de la data publicării;
- b) prevederile art. 36 alin. (2) și ale art. 37, care se aplică în termen de 30 de zile de la data publicării.

Articolul 40

Abrogări

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abroga art. 2, art. 5 lit. a) și alte prevederi referitoare la instituțiile publice din [Legea nr. 30/1991](#) privind organizarea și funcționarea controlului financiar și a Gărzii financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 27 martie 1991.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Bujor Bogdan Teodoriu,
secretar de stat
